

REISVERHAAL

FLORIDA 2013

In 2011 liep een groep van de vzw Fire Observers stage bij de brandweerdienst van Palm Beach County, FL. Het was daar waar ze een uitnodiging kregen om als VIP's mee te lopen in de St Patrick's Day Parade te Delray Beach in maart 2012.

Een groep van 8 brandweermannen trok onder private vlag naar de parade, maar in maart 2013 kon de vzw Fire Observers een groep van 10 man afvaardigen om onze vereniging, onze brandweerdiensten en onze landen (België en Nederland) te vertegenwoordigen.

Een verslag van deelnemer Philip De Landtsheer:

Woensdag, 6 maart 2013:

Omstreeks 07h00 was iedereen present op de luchthaven in Zaventem, klaar om ons avontuur naar Florida aan te vatten. We kozen voor de luchtvaartmaatschappij United Airlines welke ons van Brussel over Newark naar Jacksonville zou brengen maar...little did we know...

Het vertrek was al van 10h00 een uurtje verschoven omwille een technisch probleem. Genoeg tijd dus om rustig afscheid te nemen van familie en vrienden, in te checken, ons aan de nodige controle te onderwerpen en een ontbijtje te nemen. De vlucht op zich verliep probleemloos en kwam met een klein beetje vertraging aan op Newark, NJ.

Na de immigratieprocedure, de bagage en de veiligheidscontrole zagen we dat onze connectievlucht naar Jacksonville geannuleerd was, samen met nog vele andere vluchten trouwens. Het duurde een tijdje eer we aan de balie stonden op zoek naar een oplossing. Het probleem zat 'em in de lucht, meer bepaald in een naderende sneeuwstorm. We kregen te horen dat verschillende luchthavens in het Noordoosten gesloten werden en dat er meer dan 1500 werden afgelast.

Carl had een oplossing gevonden om ons uit Newark weg te krijgen en dat was een omboeking naar een Atlantavlucht, later die avond. Vandaar zouden we dan met de wagen richting Jacksonville rijden en er rond middernacht toekomen. We namen de tijd om iets te eten, wat te rusten en we kregen blijkbaar meer rusttijd want de vlucht werd verschillende keren verlaat. Op een bepaald moment hielden we het voor bekeken en gingen we opnieuw op zoek naar een andere oplossing. Die hadden we gevonden op een vlucht naar Orlando die de volgende ochtend zou vertrekken. We sprongen op dit aanbod en gingen tevens op zoek naar enkele kamers om te overnachten. De Holiday Inn nabij de luchthaven kon ons de laatste beschikbare kamers aanbieden. De shuttle in, inchecken, nog enkele drankjes in de bar en een nachtje van welverdiende rust.

Donderdag, 7 maart 2013:

Tegen 08h00 waren we al op weg naar de luchthaven voor onze vlucht die anderhalf uurtje later zou vertrekken. Stralend weer, warme temperaturen,...sneeuwstorm my ass!

Bon, weer de nodige controle doorlopen, een koffietje bij Starbucks en niet veel later zaten we op het vliegtuig richting Orlando. Daar was het dan even zoeken naar de bagage en uitgezonderd Wendy kreeg iedereen zijn/haar bagage in handen. De auto...tja, normaal hadden we een wagen geboekt vanuit Jacksonville en een plotse omboeking vanuit Orlando ging niet zo direct. Carl en Jan begonnen dan maar op het gemoed van de manager te spelen welke ons prompt een omboeking kon leveren, zonder enige meerkost.

Een dikke twee uur later namen we onze intrek in het Country Inn & Suiteshotel te Jacksonville. Genoeg om ons te omkleden en klaar te maken voor een fijne namiddag/avond. Nog snel wat drank en crème gaan kopen en dan op weg naar Papa John en Sweetie. Ze hadden weer voorzien in een overheerlijke bbq met alles op en aan, speciaal voor ons. Er waren nog tal van andere gasten aanwezig, in totaal waren we met zo'n 25 man. Het werd een tof weerzien en/of aangename kennismaking. De bbq was heerlijk, het weer was schitterend, de koele dranken en de hoestsiroop van Papa John vloeiden rijkelijk, cadeautjes

en chocolade werden uitgewisseld. De lachmomenten waren talrijk en deze fijne tijd ging veel te snel voorbij. Tegen 02h00 waren we terug in 't hotel.

Vrijdag, 8 maart 2013:

Enkele mensen trokken naar de fitnesszaal, anderen bleven dan weer liggen maar iedereen stond wel tegen 09h00 aan het buffetrestaurant Shoney's om samen te ontbijten met John, Sweetie en enkele andere vrienden. Ook hier kregen we elks weer patches, stickers, pins,... Na het maal was de tijd aangebroken voor de groepsfoto en het afscheid maar Papa John wou eerst nog onze grote Belgische vlag zien. Deze vlag gingen we ophangen tussen twee ladderwagens op de parade maar nu werd ze ook al even uitgehaald. Gelukkiglijk was de parking groot genoeg en waren we met voldoende mensen.

Volgende stop was St Augustine, een oude stad net onder Jacksonville waar we door het oude stadsgedeelte rondlopen, enkele winkeltjes aandoen en een terrasje. We wandelen langsheen de Bride of Lions, via de oevers van de Matanzas River en het Castillo de San Marcos terug naar de wagen. Dan zat er nog zo'n twee uurtjes rijden in naar Cocoa Beach. Onderweg hielden we wel even halt om te tanken en een lunch te verorberen in een Firehouse Subs. De volgende dagen zullen we verblijven/overnachten in 2 appartementen van Wakulla Suites te Cocoa Beach. Mooie en ruime appartementen met alles erop en eraan, pal aan het strand! Wat moet ne mens meer hebben...?

Na onze intrek genomen te hebben gingen we boodschappen doen in de nabijgelegen Publix. We namen onze voorraad drank, eten voor het ontbijt en ook eten om een bbq te organiseren.

Nadien was het tijd om terug de I95 op te rijden om koers te zetten naar Daytona Beach alwaar vanavond de Daytona Beach Bikeweek werd geopend. We verbleven de ganse avond op Main Street, waar we duizenden bikes en bikers gezien hebben. Overal waren er eetsnadjes met chili, bbq,...en elke bar had wel een band spelen. Muziek, motoren, eten, drank en mooie mensen... Het was weer ver na middernacht toen Jan ons "thuis" kon afzetten en eer we allen onder de wol kropen.

Zaterdag, 9 maart 2013:

Iedereen had een vrije voormiddag wat maakt dat er sommigen in bed blijven liggen voor wat extra slaap, maar anderen staan dan weer vroeg op om de zonsopgang vanop het strand te kunnen meemaken. Wat is er nu nog mooier in het leven dan met een koffie in de hand, de tenen in het zand, in short en t shirt naar de opkomende zon over de oceaan te kijken?

Na de sunrise is het tijd om het uitgebreide en zelfgemaakte ontbijt van spek met eieren, toast met kaas en jam, een mix van meloenen, fruitsap en koffie te nuttigen. We pakken er onze tijd voor want nadien staat er nog een stevige strandwandeling op het menu.

Tegen 13h00 verplaatsen we opnieuw naar Daytona Beach om er nu de International Speedway te gaan bezoeken. We kunnen maar een glimp opvangen want er is een race bezig en kortgeleden was hier een zwaar ongeval, veiligheid is iets strenger nu. Maar rondom de speedway is er ook vanalles te doen en zo komen we ook terecht in de trailer van Jack Daniel's. We raken er aan de praat met de mensen en al snel wordt er over de eigen brandweerdienst gesproken. We krijgen ook allen enkele patches en bandanas én de uitnodiging om de brandweerdienst bij Jack Daniel's te komen bezoeken. Spijtig genoeg liggen Daytona Beach, FL en Lynchburg, TN te ver uiteen dus 't zal voor een andere keer zijn.

We gaan ook naar één van de grootste Harley dealers in de VS, in Ormond Beach. Ook hier is vanalles te zien en te doen en we nemen er dus ruim onze tijd voor.

De dag wordt afgesloten met een diner bij TGI Friday's en enkele drankjes in de lokale Hooters in Cocoa Beach.

Zondag, 10 maart 2013:

Tijd om de nog vrije ruimte in de koffers in te nemen. Na het gekende ochtendritueel van koffie en sunrise op het strand, een douche en ontbijt, rijden we naar Orlando om er te gaan shoppen. We gaan er naar de Millenia Mall, de Outdoor World en de Premium Outlets. Na enkele uren keren we terug met tal van zakken en pakken; electronica, boeken, allerhande kledij, muziek,...tot zelfs maatpakken!

Terug "thuis" verwelkomen we Paula die speciaal uit Jacksonville kwam afgezakt om nog wat extra tijd met ons door te brengen. Weer volle bak lachen en toffe momenten met grappen, grollen en foto's. Onvergetelijke momenten. Iedereen wordt aan het werk gezet met tafels en stoelen samen te plaatsen, Carl en Jan beginnen aan de bbq. Alle voorbereidingen uiteraard voorzien van hapjes en aperitief. Voor de bbq plaatsen we vanavond op tafel: ribbokes, worsten, steak, hamburgers, gemengde sla met verschillende groentjes, een pastasalade, coleslaw, potato salad,... Als dessert uiteraard cookies and ice cream! We voelen ons precies echt Amerikaan nu...!

Maandag, 11 maart 2013:

Na het dagelijkse ochtendritueel gaan Neil en Larry richting Orlando, zij zullen vandaag Universal Studios, Island of Adventures and Universal City bezoeken. De rest van de groep gaat naar Cape Canaveral om er het Kennedy Space Center te bezoeken. We wandelen er door de Rocket Garden, bekijken verschillende films, bezoeken er het Astronaut Memorial, maken een busrit langsheen de countdown clock, de kwartieren voor de astronauten, het Vehicle Assembly Building, Launch Control en de lanceerplatforms. We bezoeken ook nog het Apollo/Saturn Building en we boarden een space shuttle simulator voor een lancering. Een zeer aangename en leerrijke dag!

We keren terug naar Cocoa Beach. Het originele idee om de rest van namiddag in te vullen met strandtijd moeten we laten varen. Er is net iets teveel wind wat het te koud zou maken dus kiezen we voor de strandbar Coconuts at the Beach voor de aperitief. Bon, het enige wat ik kan zeggen is dat we DE tijd hebben meegemaakt welke we ons hele leven zullen blijven herinneren en waar we om blijven lachen. We verlaten de bar ettelijke uren later met enkele honderden Dollars minder op zak.

Na enkele minuten zijn we terug thuis en kruipt iedereen direct hun bed in. Neil en Larry waren ondertussen ook al teruggekomen uit Orlando en moeten het allemaal maar aanzien. Fred en Carl zetten de avond al filosoferend verder met enkele biertjes en de rest van de bbq.

Dinsdag, 12 maart 2013:

Vandaag bestaat het ochtendritueel uit koffie en Defalgan... Ook enkel Paula en Carl wagen zich aan de zonsopgang. We kopen zo'n 50 donuts voor het ontbijt en we doen alles op 't gemakke. Tegen de middag verlaten we onze appartementen, nemen we afscheid van Paule en begeven we ons naar Naples, aan de Golf van Mexico. In Tampa houden we even halt om een burger binnen te spelen in het Hard Rock Cafe. Tegen 19h30 nemen we onze intrek in de kamers van de Naples Courtyard Inn. We springen direct in de zwembroek en het zwembad voor een verfrissende duik. Onderweg hadden enkelen een Hooters gezien en besloten we om daar 's avonds nog iets te eten vooraleer te gaan slapen.

Woensdag, 13 maart 2013:

Het ontbijt stelt niet veel voor, daarom rijden we tegen 08h00 naar de nabijgelegen Starbucks voor een koffie en een croissant. Dan rijden we verder naar onze eindbestemming Key West. We genieten van de mooie maar lange rit doorheen de Upper Everglades en via de Overseas Highway, om tegen 14h00 onze intrek te nemen in de Best Western Key Ambassador Resort Inn. Carl kon voor de namiddag nog een leuke activiteit inplannen. We huren 8 jetski's voor een trip rond het eiland, goed voor zo'n 3 uur over de golven scheuren.

Ondanks het weer wordt het geen tour rond het eiland. Langs de ene kant staat er teveel wind waardoor de hogere golven het net iets onveiliger maken, daarom blijven we dan maar

langs de oceaankant van het eiland. We varen via de USCG-basis, het fort Zachary Taylor, de 90 Mile boei, de luchthaven,...

In totaal varen we met zo'n 14 jetski's. De ganze groep wordt steeds maar opgehouden door de andere aanwezige jetski's buiten onze groep. Het gemak zit er niet echt in maar wel de schrik....daarom besluiten de begeleiders om ons een veld toe te kennen en ons het resterende half uur te laten freestylen. Het is racen, bochten maken,...dolle pret!

Er is er ook ééntje die zelfs te water gaat na een poging tot acrobatie...de terugkeer naar de haven was hard zo zonder zonnebril. Wederom een zeer toffe namiddag met de nodige actie!

Vooraleer we terug naar het hotel gaan, doen we een terrasje aan om er naar de zonsondergang te kijken, spijtig genoeg licht bewolkt maar toch is het adembenemend. Voorts genieten we nog van de straatartiesten en de gezellige drukte op Mallory Square.

Na een verkwikkende douche gaan we naar een lekker restaurant in de haven. We laten het niet aan ons hart komen en genieten van de aperitief, het voorgerecht zoals de oester, het hoofdgerecht zoals de tropische visgerechten en de desserts. De avond wordt afgesloten met een wandeling doorheen Duval Street en een bezoek aan verschillende bars.

Donderdag, 14 maart 2013:

Na een goeie nachtrust en een deftig ontbijt verlaten we het hotel en gaan we nog even naar Duval Street. De vrouwtjes willen nog graag wat winkeltjes doen en we moeten de vrouwtjes gelukkig en blij houden... De lunch wordt ook genuttigd in Duval Street en vooraleer het eiland te verlaten houden we nog even halt aan de hoofdbrandweerkazerne van Key West Fire Department. We maken er een praatje met de aanwezige crew, krijgen een rondleiding, kunnen naar hartelust foto's schieten en t shirts kopen. Daarna is het terug islandhoppen op weg naar Naples. We houden verschillende keren halt in de Everglades voor wat mooi beelden te maken van de zonsondergang en verschillende alligators. Sommige gators zijn wel heel dichtbij, zonder het vooraf te weten...

Tegen 20h00 zijn we terug in het hotel te Naples. Na een verfrissing trekken we omstreeks 21h00 naar een Italiaans restaurant. Iedereen is moe en bijgevolg voor middernacht nog in bed.

Vrijdag, 15 maart 2013:

Het is halftien wanneer we het hotel verlaten en koers zetten voor de broodnodige koffie bij Starbucks. Na een dik uur rijden houden we dan weer halt op een alligator farm in de Everglades. Eerst wandelen we door een park waar we tal van vogels, schorpioenen, stinkdieren, spinnen, slangen en alligators kunnen bewonderen. Ze hebben hier zelfs een alligator hospital! Nadien boarden we de airboats en trekken we de moerassen in. Het eerste stuk gaat vrij traag en maken we verschillende stops. De piloot geeft ons de nodige uitleg over de streek, de beplanting en de dieren zoals vogels, slangen, vissen en alligators. Maarmaals zien we er verschillende opduiken naast onze boot. Het laatste stuk is dan weer volle gas. We scheren met zo'n snelheid van 120 km/uur over het water en het riet.

Na de bootrit nemen we ook nog plaats voor een show waar we meer te weten en te zien krijgen van schorpioenen, stinkdieren en alligators. We gaan ook nog even op de foto met zo'n levende handtas.

De rit wordt verdergezet en zo komen we tegen 15h30 aan in ons hotel van de Holiday Innketen te Highland Beach, pal aan 't strand.

We nemen een douche en maken ons klaar om naar het nabijgelegen Delray Beach te gaan, alwaar de festiviteiten van St Patrick's Day zullen doorgaan.

We melden ons aan op het grote afgezette plein waar alle brandweermannen en pipe bands samenkomen. Iedereen was reeds op de hoogte van de komst van de Belgische brandweermannen en het is dan ook een hartelijk weerzien met de collega's van Florida maar ook met die van andere staten zoals New York, New Jersey,..., collega's van Ierland, Canada, Australië,... Er is gratis eten en drank voorzien en een live band speelt stevige rockmuziek. Het is een toffe avond van praatjes maken, foto's,... Op een bepaalde moment kunnen sommigen zichzelf niet meer inhouden en weerklinken de pipes and drums. Na een tijdje is er helemaal geen houden mee aan en verlaat de massed band van zo'n 120 man en een nog groter gevolg het plein en lopen ze de hoofdstraat op. Zo is het een aaneenschakeling van muziek, bars, muziek, restaurant,s muziek, bars,...

Wij eindigen de nacht rond 02h00 in Boston's at the Beach alwaar we ook kunnen herenigen met Vincent en Sjarka. Zij verbleven in NYC voor een citytrip maar kwamen dit weekend speciaal voor de parade afgezakt naar Delray Beach.

Zaterdag, 16 maart 2013:

Na een koffie en een douche spreken we allen af op de parking van het hotel. We hebben al heel wat beziens bij de andere hotelgasten en dat komt omdat we vandaag in 't chique staan. Een aangepast gala-uniform (geen vest want dat is in deze temperaturen echt niet te doen) met de nodige passanten, eretekens, medailles doet menig voorbijganger lonken.

We rijden naar Delray Beach en schrijven ons in voor de festiviteiten. We krijgen dan ook een goodie bag en een armband waarmee we gratis voorzien worden van eten en drank. Vanaf heden zijn de Belgen, de Fire Observers, officiële deelnemers van de 45ste St Patrick's Day Parade te Delray Beach, FL! Tijd voor een koffie en ontbijt, verzorgd door de rehab truck van Miami-Dade Fire & Rescue, aangeboden door de brandweervakbond.

De brandweermannen in uniform blijven maar toestromen en zo worden er ook een pak groepsfoto's genomen. Ook voor ons dit het geval en zelfs met de Heer Harold Schaitberger, General President voor de IAFF, de International Association of Firefighters. De brandweervakbond zeg maar. Hij is de "baas" van de vakbond en representeert zo'n 300 000 leden vanuit de VS en Canada. Hij zal als VVIP in deze optocht meerijden. Het is voor ons een hele eer om met deze man op de foto te staan en maken dan ook nog een praatje.

Da gansen parade vraagt een enorme organisatie en leiding en daar kennen ze hier wel wat van. Alles is tot in de puntjes geregeld in het draaiboek. Op de vertrekplaats krijgen we onze plaats toegewezen en dat blijkt helemaal vooraan te zijn. Wij, de Belgen, de Fire Observers, mogen de parade openen! We zullen een regiment van zo'n 1000 brandweermannen voorwandelen, tientallen brandweerwagens en zo'n 200 pipers, en dit alles van 5 landen!

We krijgen twee lokale brandweermannen die onze banner zullen dragen en we zetten ons mooi in formatie. Jan is de vaandeldrager en loopt dus vooraan. We krijgen ook nog onze eigen color en honor guard én de Head Pipe Band van de parade.

Om 14h00 stipt zetten we de mars over het 4 km lange traject in en dit voor meer dan 150 000 toeschouwers. Ze juichen ons toe, willen met ons op de foto en we krijgen van alle kanten applaus. Op een bepaald moment zien we de grote Belgische vlag opdoemen tussen twee ladderwagens aan het traject. De volledige parade (brandweer en burgerlijk), meer dan 1000 man, zal onder de Belgische vlag met afmetingen 9 m * 6 m lopen. Wij houden uiteraard halt en groeten de vlag...het publiek wordt wild!

Na de parade krijgen we welgemeende felicitaties van onze collega's en van toeschouwers. Het is pure fun en we voelen ons schitterend. We spelen echter wel het kostuum uit en kiezen voor shorts en onze eigenste Belgian St Patrick's Day Parade Fire T shirt, met dank aan Vincent om deze te maken. We zien er goed uit en de t shirts springen in het oog. Meermaals krijgen we de vraag of ze de t shirts kunnen kopen...

We zijn terug op het afgezette plein waar we gratis drank en muziek krijgen, en ook kunnen aanschuiven voor de bbq. En dit enkel en alleen voor de brandweerdeelnemers aan de

parade...ik zie het in België nog niet direct gebeuren! Het wordt een zeer fijne en zeer lange avond en nacht!

Zondag, 17 september 2013:

Het is een vrije voormiddag dus iedereen kan blijven slapen doch vinden Neil, Larry, Fred, Carl en ikzelf ons al terug aan het zwembad omstreeks 09h00. Gemakkelijk is het niet maar een beetje extra rust hier met water en zonnebril zal wel goed doen. Totdat Carl besluit om een champagne-ontbijt te organiseren. Hij loopt naar de bar voor een flas champagne en enkele glazen en vanaf toen ging het bergaf. Na verloop van tijd komen de anderen er ook druppelsgewijs bij en de lege flessen champagne blijven maar toenemen.

Aangezien we plannen hebben moeten we om 14h00 echt vertrekken, we besluiten wel om eerst een stevige lunch te nuttigen in een goeie bar/restaurant aan zee. Daarna zetten we koers naar station 36 van PBCFR maar het bezoek is van korte duur aangezien de autopomp en ziekenwagen op interventie moeten vertrekken.

Onze andere plannen zijn van de sportieve aard. We hebben afgesproken om te gaan bowlen bij een PBCFR Captain welke één van onze goeie vrienden is geworden. Er komt nog een andere Captain bij en het is wederom een zeer leuke namiddag die wordt afgesloten met pizza en bier.

Voor we terug naar het hotel gaan, stoppen we nog even in één van de clubs van Delray beach waar we nog enkele brandweerbekenden tegen het lijf lopen. Bon...wederom een goeie afsluiter.

Maandag, 18 september 2013:

We gaan naar een lokaal ontbijtrestaurant te Delray Beach waar we op uitnodiging van Captain John Fischer samen het ontbijt kunnen nemen. Het is nog wat praten over allerhande zaken, de parade van dit jaar en ook onze deelname van volgend jaar. We wisselen nog enkele geschenken uit en dan rijden we met onze wagens verder naar het Zuiden, meerbepaald naar Miami. We rijden doorheen het stadscentrum, de baai over om zo vanop Key Biscayne mooie plaatsjes te schieten. Dan houden we halt in de haven voor nog wat winkeltjes en een lunch.

Dan is het tijd om de oversteek te maken naar Miami Beach, alwaar we ook zullen verblijven. We maken eerst nog een stop aan de hoofdbrandweerkazerne van Miami Beach Fire Department voor een praatje, foto's en t shirts. Dan rijden we naar ons hotel op Ocean Drive, hotel Ocean. We krijgen mooie ruime kamers/appartementen toegewezen met alles op en aan. Snel een douche en op weg naar een exclusieve club te Southbeach, Nikki Beach. We hebben echter tegenslag want de club sluit vandaag eerder ten gevolge van een grote party vanavond doch kunnen enkele Mojito's er toch nog van af! Dan maar naar die andere club, The Clevelander. Vollen bak muziek, dans en drank! Het is trouwens ook spring break

en dat maakt het er hier niet kalmer op. Het is al vrij laat op de avond wanneer we nog naar een goed Cubaans restaurant trekken. De avond wordt afgesloten in de verschillende clubs van Ocean Drive.

Dinsdag, 19 maart 2013:

Bijna iedereen is om 07h00, al dan niet met een koffie, present op het strand voor de laatste zonsopgang die we hier kunnen meemaken. De zonsopgang wordt gevolgd door het uitgebreide en lekkere ontbijt en dan is het tijd om de koffers klaar te maken.

Net voor we het hotel verlaten wordt nog snel even de biecht afgenomen zodat we nu met een gerust geweten naar huis kunnen keren en dat we volgend jaar ook zonder probleem kunnen terugkomen.

Het vliegtraject bestaat uit Fort Lauderdale – Newark – Brussel maar al snel ziet het er naar uit dat het toch zo niet zou lopen. Onze vlucht vanuit Fort Lauderdale heeft al vertraging en dat ten gevolge van....een sneeuwstorm in het Noordoosten! We hebben maar een uurtje overstaptijd in Newark dus is het vrij duidelijk dat we deze vlucht naar huis gaan missen. De check in agente doet echter alles voor "haar" firefighters en zet ons op een ochtendvlucht naar Newark, welke te laat is waardoor wedeze alnog kunnen nemen. We vertrekken dan uiteindelijk nog met vertraging en moeten bij onze aankomst in Newark een sprint inzetten want we hebben maar 7 minuten en dan sluiten ze de gate.

We halen het allemaal maar de vlucht blijkt verlaat te zijn waardoor we toch nog 20 minuten hebben eer we boarden. Na zo'n 7 uur zetten we de wielen aan de grond op Brussels Airport. We lopen via de grenscontrole naar de bagagehal, claimen onze koffers en lopen langs de douane naar buiten waar vrienden en familie ons staan op te wachten.

Het is tijd om afscheid te nemen....en toch wel met een krop in de keel. Veertien dagen samen zijn doet toch wel iets, en dit was een toffe ervaring, een leuke bende en een schitterende ervaring.

Toch wil ik in naam van alle deelnemers Carl en Jan bedanken voor de perfecte organisatie en voor de vele mijlen, die ze samen, ons veilig vervoerd hebben.

Een welgemeende bedankt vanwege Philip, Neil , Larry, Mathieu, Fred, Bianca en Wendy.

Philip De Landtsheer